

Til lovforslag nr. L 111. Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 22. maj 1980*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning

§ 1

I lov nr. 58 af 4. marts 1964 om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning, som ændret ved lov nr. 178 af 21. marts 1973 og lov nr. 591 af 26. november 1975, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2 og 3, affattes således:

»Stk. 2. Ret til at udøve dyrlægegerning og betegne sig som dyrlæge har kun den, der har modtaget autorisation som dyrlæge i henhold til § 5, stk. 1 eller 2, eller som har adgang til at udøve dyrlægegerning i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, stk. 4.

Stk. 3. Såfremt behovet for dyrlægehjælp ikke kan fyldestgøres af de autoriserede dyrlæger, kan veterinærdirektoratet efter bemyndigelse fra landbrugsministeriet meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere af veterinærdirektoratet fastsatte studiekrav, midlertidig tilladelse til at bistå autoriserede dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning.«

2. § 5 affattes således:

»§ 5. Veterinærdirektoratet meddeler efter begæring autorisation som dyrlæge til den, der har bestået veterinæreksamen ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole.

Stk. 2. Veterinærdirektoratet kan meddele personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den i stk. 1 nævnte uddannelse, autorisation som dyrlæge her i landet. Autorisationen kan gøres betinget af, at den pågældende forinden har fulgt undervisningen i visse fag ved den

kgl. veterinær- og landbohøjskole og eventuelt aflagt prøve i disse fag. I autorisationen kan fastsættes begrænsninger i den pågældendes udøvelse af dyrlægegerning, ligesom den kan tidsbegrænses.

Stk. 3. Den, der autoriseres som dyrlæge i medfør af stk. 1 eller 2, skal beherske det danske, svenske eller norske sprog samt aflægge et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan fastsætte sådanne bestemmelser om udøvelse af dyrlægegerning her i landet, som er nødvendige til gennemførelse af overenskomster om fælles nordisk arbejdsmarked for dyrlæger og direktiver vedtaget af De europæiske Fællesskaber.

Stk. 5. Veterinærdirektoratet kan efter erklæring fra det veterinære sundhedsråd og retslægerådet nægte at meddele en dyrlæge autorisation, såfremt den pågældende må antages at være uegnet til at udøve dyrlægegerning på grund af varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sindssygdom, anden sjælelig svækkelse eller misbrug af alkohol, euforiserende stoffer o. lign. Autorisation kan endvidere nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 6. Landbrugsministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved meddelelse af autorisation.

Stk. 7. Veterinærdirektoratet offentliggør navnene på dyrlæger, der autoriseres.«

3. I § 7, stk. 2, indsættes som nyt 1. pkt.:

F. t. l. vedr. veterinærvesenet og dyrlægegerning

»Stk. 2. En autoriseret dyrlæge, der ønsker at udøve de i § 4, stk. 1, litra a-c, omhandlede rettigheder, skal registreres i veterinærdirktoratet som praktiserende dyrlæge.«

1. og 2. pkt. bliver herefter 2. og 3. pkt.

4. § 7, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Enhver praktiserende dyrlæge har inden for det område, hvor han har sit sædvanlige klientel, pligt til at påtage sig veterinært arbejde som et led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos husdyrene.«

5. § 7 a affattes således:

»§ 7 a. En dyrlæge må kun udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til behandling af sygdomstilfælde hos dyr, når han selv har stillet en diagnose for sygdommen.

Diagnosen skal være stillet

- 1) efter en fagligt forsvarlig klinisk undersøgelse, som dyrlægen personligt har foretaget af det eller de syge dyr, eller
- 2) efter at dyrlægen har undersøgt materiale fra det eller de syge dyr eller ladet materialet undersøge på et statsligt eller andet dertil af landbrugsministeriet godkendt laboratorium, jfr. dog stk. 2, eller
- 3) efter at dyrlægen har gennemgået sygdommens symptomer og forløb med besætningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. I de i stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde er det en betingelse, at dyrlægen har et sådant kendskab til helbredstilstanden i besætningen og til besætningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på besætningen, at det er fagligt forsvarligt at stille diagnosen på dette grundlag.«

6. I § 7 b indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Der kan endvidere fastsættes bestemmelser om, at husdyr, der er behandlet med, har indtaget eller optaget lægemidler eller andre biologisk virksomme stoffer, ikke må fjernes fra besætningen, og at produkter, der hidrører fra disse husdyr, ikke må anvendes til menneskeføde eller foder. I reglerne kan fastsættes de fornødne bestemmelser til sikring af, at de nævnte dyr og produkter ikke anvendes til menneskeføde eller foder.«

7. I § 11, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 2« til: »§ 5, stk. 5«.

8. I § 11, stk. 2, indsættes som nyt litra a:

»a. Retten til at udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, jfr. § 7, stk. 2.«

Litra a-d bliver herefter litra b-e.

9. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Såfremt en autoriseret dyrlæge eller en dyrlæge, der har adgang til at udøve dyrlægegerning her i landet i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, stk. 4, gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelser om dyrlægers ordination, distribuering eller dispensering af receptpligtige lægemidler til dyr, kan han fratages de i § 11, stk. 2, litra c-e, nævnte rettigheder.

Stk. 2. Fratagelse af rettigheder i henhold til stk. 1 sker for en tid fra 1 til 5 år eller indtil videre.«

10. I § 12, stk. 1, indsættes efter »§ 11«: »eller § 11 a«.

11. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. En dyrlæge kan over for veterinærdirktoratet fraskrive sig sin autorisation eller en eller flere af de i § 11, stk. 2, omhandlede rettigheder. Fraskrivelsen kan være begrænset til at angå ordinerings af euforiserende stoffer eller en nærmere angiven gruppe af sådanne stoffer. Autorisationen eller fraskrevne rettigheder generhverves, når en fastsat tidsfrist fra fraskrivelsen er udløbet, og kan i øvrigt generhverves efter ansøgning til veterinærdirktoratet, såfremt der ikke foreligger omstændigheder, der ville kunne begrunde fratagelse af autorisationen eller rettigheder efter § 11 eller § 11 a.

Stk. 2. Såfremt veterinærdirktoratet afslår at tillade generhvervelse af fraskrevne rettigheder, kan afgørelsen påklages til landbrugsministeren, hvis afgørelse efter reglerne i § 13 kan forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 14 finder tilsvarende anvendelse.«

12. § 16 affattes således:

»§ 16. Når en dyrlæge mister, fraskriver sig eller generhverver en eller flere af de i § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, nævnte rettigheder, udsender veterinærdirktoratet i for-

nødent omfang meddelelse herom. Dog giver sundhedsstyrelsen apotekerne meddelelse om bortfald, fraskrivelse eller generhvervelse af en dyrlæges ret til at foreskrive receptpligtige lægemidler.«

13. § 18 affattes således:

»§ 18. Det er forbudt uden landbrugsministeriets tilladelse at oprette og drive laboratorier, som erhvervsmæssigt påtager sig at foretage diagnostiske laboratoriemæssige undersøgelser for andre med henblik på konstatering af husdyrsygdomme.

Stk. 2. Det er forbudt uden særlig autorisation fra landbrugsministeriet at fremstille vacciner, sera og lignende produkter til forebyggelse af husdyrsygdomme eller til behandling af syge dyr. Forbudet gælder dog ikke for statens medicinske og veterinære laboratorier og institutter.

Stk. 3. Landbrugsministeriet kan fastsætte bestemmelser om de i stk. 1 omhandlede laboratoriers indretning og drift, herunder om, efter hvilke metoder og arbejdsforskrifter laboratoriet skal foretage sine undersøgelser. Landbrugsministeriet kan endvidere fastsætte nærmere bestemmelser for de godkendte laboratoriers anvendelse af betegnelser, hvori »godkendt«, »autoriseret« eller lignende indgår.

Stk. 4. Veterinærdirektoratet fører tilsyn med de i henhold til stk. 1 godkendte laboratorier og de virksomheder, der opnår autorisation i henhold til stk. 2. Landbrugsministeriet kan fastsætte nærmere regler for udøvelsen af tilsynet, herunder om betaling for til-

synet.«

14. I § 19, stk. 1, indsættes efter »§ 7«: »§ 7 a«.

15. I § 19 indsættes efter stk. 3:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 5. For overtrædelser, der begås af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. september 1980.

§ 3

De laboratorier, der ved lovens ikrafttræden har kunnet udøve deres virksomhed uden tilladelse i henhold til § 18, stk. 1, kan uden tilladelse fortsætte deres virksomhed inden for deres hidtidige områder indtil den 1. september 1982. Det er dog en betingelse, at laboratoriet inden den 1. oktober 1980 giver landbrugsministeriet oplysning om, hvilke arbejdsområder der er omfattet af virksomheden, samt om navnet på den ansvarlige leder af laboratoriet. Ansøgning om godkendelse til fortsat virksomhed efter 1. september 1982 skal indsendes til landbrugsministeriet inden den 1. april 1982.

EBBA STRANGE

/Arentoft